

ОБЕЛЕЖАВАЊЕ СВЕТСКОГ ДАНА ПЛАНЕТЕ ЗЕМЉЕ

"Моја тужна прича Ја сам планета Земља. Стара сам око 4,6 милијарди година. Ви децо мислите да сам престара, али у свету планета године се не рачунају као ваше. До пре неколико деценија, изгледала сам као млада дама. Била сам ведра, насмејана, срећна. Мајка сам свих биљака, животиња и људи и зато сам поносна. Све је било добро док су ме моја деца поштовала. Живели смо у љубави и хармонији док се људска врста није одметнула од мене и постала непослушна. Људи су паметни, говоре, мисле и то их чини људима. Некада су своју памет користили за добробит свих: пошумљавали су голети, крчили шуме и добијали плодне површине. Исушивали су мочваре и на тим здравим ораницама гајили биљке. Били су задовољни приносима са тих њива, а њихов квалитет су повећавали бацањем стајског ђубрива. У томе су им помагале њихове краве и овце. Правили су бране и насипе да би своје њиве и куће одбранили од поплава.. Вода у рекама је била пуна риба. Толико је била чиста, да су је могли пити. Онда је човек пожеleo више. Почео је да повећава принос на њивама прихрањивањем биљака вештачким ђубривима. Да би уништио коров, на њиве баца отровне материје. Производи много више хране али та храна није као некад здрава. Посекао је многе шуме. То су моја плућа. Дисање ми је постало отежано. Направио је бројне фабрике из чијих димњака се вије црни дим. Произвео је милионе аутомобила којима из ауспуха куљају најотровнији гасови. Ови гасови су се помешали са прашином. Почела сам да кашљем. Кашаљ се претворио у бронхитис, а прети да пређе у астму. Имам стално повишену температуру. Плашим се да нећу моћи још дуго овако да издржим. А ако мени нешто буде, страдаће и сва моја деца. Зато вас децо молим да будете савеснији од ваших родитеља. Ви сте моја будућност. Спасите ме и и чувајте! Тако ћемо сви живети у срећи и здрављу."

Основна школа „Војвода Радомир Путник“ у Цепу одржала је 22.04.2024. године обележавање „Дана планете Земље“ са својим ученицима.